

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел./факс: 255-49-02

№ 04-28/14-Л/42/429420

“27” травня 2016 р.

БУСВИЧУ О.

Шановний пане Олександре!

Електронна петиція щодо доопрацювання Закону України «Про громадянство України» у частині, що стосується набуття громадянства України з якою Ви звернулись до Верховної Ради України (дата публікації: 05.02.2016 р.; дата завершення збору підписів: 05.05.2016 р.; кількість підписів : 7) відповідно до частини 10 статті 23-1 Закону України «Про звернення громадян» розглянута у Комітеті Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин як звернення громадян.

З порушеного Вами питання у електронній петиції до Верховної Ради України щодо набуття громадянства України інформуємо про наступне.

Частиною 1, статті 9 Закону України «Про громадянство України» передбачено, що однією з умов прийняття до громадянства України є:

«5) володіння державною мовою або її розуміння в обсязі, достатньому для спілкування. Ця умова не поширюється на осіб, які мають певні фізичні вади (сліпі, глухі, німі);».

В той же час, у чинному Законі України «Про громадянство України» не передбачено вимоги щодо знання Конституції України та прийняття присяги на вірність Україні особою, яка бажає набути громадянство України.

Разом з тим, міжнародна практика свідчить, що питання набуття чи втрати громадянства відповідно до принципу державного суверенітету регулюються державою на її власний розсуд. З огляду на самостійність держав у врегулюванні питань набуття громадянства, у міжнародних нормативно-правових актах з питань громадянства відсутній чіткий перелік умов натуралізації. У міжнародних договорах в основному закріплюються загальні правила у цій сфері та ті умови, які повинні бути дотримані всіма державами. До таких умов можна віднести правило, за яким внутрішнє законодавство не повинно містити розрізень або допускати практику, що призводять до дискримінації за ознакою статі, релігії, раси, кольору шкіри, національного чи етнічного походження¹. Також більшість держав погодилися, що ценз осіlostі не повинен перевищувати десяти років, а для ряду категорій осіб повинна бути передбачена спрощена процедура².

¹ Стаття 5 Європейської конвенції про громадянство (1997 р.).

² Стаття 6 Європейської конвенції про громадянство (1997 р.).

Конституція України також не визначає умов, при яких можлива
натуралізація особи, а тому вибір тих чи інших умов є питаннями доцільності і в
основному зумовлюється політикою держави у сфері громадянства і демографії.

З повагою

Голова Комітету

Г.М. НЕМИРЯ